

A Pécsi Ítéltábla a dr. Sütő Katalin ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Sümegi Helga ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű, **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű és a dr. Gáll Ferenc ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **IV. rendű alperes neve** (IV.rendű alperes címe) IV. rendű alperesek ellen szerzői jogok megsértésének megállapítása és jogkövetkezményei alkalmazása iránt a Szekszárdi Törvényszéken indított perében a 2014. január 23. napján kelt 17.P.20.560/2010/73. számú ítélet ellen a felperes részéről 74. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I-II. rendű alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 100.000 (százezer) forint, míg a IV. rendű alperesnek 50.000 forint (ötvenezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A felperes, valamint a perben nem álló D. I. és dr. K. V. J. közösen szerzői az „Előterjesztés a nemzeti játék- és taneszköz-stratégia kimunkálásához” című műnek, amelyet irodalmi műfajban az A. Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület 2001. március 19. napján nyilvántartásba vett. A szerzői műben kidolgozott koncepció megvalósításához partnereket kerestek, és ennek során 2003. év elején kerültek kapcsolatba a II. rendű alperes ügyvezetésével működő K. Kht.-vel, illetve az I. rendű alperessel. A koncepció lényegét 2003. március 19. napján ismertették a II. rendű alperessel, és átadták részére az „Előterjesztés nemzeti játék- és taneszköz-stratégia kimunkálásához” című írásos anyagot. A II. rendű alperes 2003. májusában tájékoztatta a felperest és szerzőtársait, hogy a K. Kht. egy

vállalkozások számára kiírt pályázaton vesz részt, és a Regionális Fejlesztési Tanácshoz egy játék- és taneszköz klaszter működését megalapozó megvalósíthatósági tanulmány előkészítését szolgáló pályázatot nyújt be. A IV. rendű alperes 2003. május 12. napján a Decentralizált Térség- és Település-felzárkóztatási Célelőirányzat támogatásának elnyerésére nyújtott be sikeres pályázatot a „Játék- és taneszköz klaszter a D.-dunántúlon program megvalósításához”. A pályázati adatlap 10. pontjában a projekt indokoltságának bemutatása során az általános megközelítés cím alatt a felperes és szerzőtársai irodalmi művéből mintegy fél A/4 oldal terjedelemben, hét bekezdésében - az idézés szabályainak betartása nélkül - szó szerint vett át. A pályázat mellékleteként került csatolásra a II. rendű alperes ügyvezető aláírásával ellátott, 2003. május 7. napján kelt, az I. rendű alperes által adott ajánlat.

2003. szeptember 26. napján tíz vállalkozás együttműködési megállapodást írt alá a Játék- és Taneszköz Klaszter létrehozására a D.-on, vállalva, hogy kezdeményezik a térség játék- és taneszköz tervezés, előállítás és kereskedelem területén tevékenykedő vállalkozások együttműködési hálózatának kialakítását, elősegítik a klaszter szolgáltatások kifejlesztését és nyújtását.

2003. október 10. napján a felperes és az I. és II. rendű alperesek több, perben nem álló személlyel „D. játék- és taneszköz projekt menedzsment szerződés” címmel kötöttek megállapodást arról, hogy a D. Játék- és Taneszköz Klaszter létrehozása érdekében együttműködnek, majd pedig a megállapodást klaszter menedzsment szerződéssé minősítik át, ha a klaszter működésének feltételei biztonsággal kialakításra kerülnek. Megállapodtak abban, hogy a klaszter működésének szellemi háttérét a felperes és szerzőtársai „Nemzeti játék- taneszköz-stratégiai” szerzői műve biztosítja, gazdasági-kondicionális háttérét pedig az I. rendű alperes üzleti működési terve, illetve a működést lehetővé tevő forráskutatás és forrásbiztosítás által értékbiztosított munka adja. Az ilyen módon közösen létrehozott értéket, az ún. jogvédett alapot 60.000.000 forintban határozták meg, amelyből 50%-ot a felperes és szerzőtársai által biztosított szellemi mű, további 50%-ot az I. rendű alperes által biztosítandó gazdasági-kondicionális háttér képviselt. Megállapodtak a szerződők abban is, hogy működésüket közös társaságba szervezik, társaság alapítására azonban nem került sor.

A D. Regionális Fejlesztési Tanács 14.400.000 forint vissza nem térítendő TTFC támogatásra 2004. május 14. napján kötött támogatási szerződést a IV. rendű alperessel. A 2004. április 23. napján indult nyílt közbeszerzési eljárás eredményeként a IV. rendű alperes a 2004. július 1. napján megkötött szerződéssel 21.625.000 forint díjazás mellett a „Játék- és Taneszköz Klaszter megszervezése és működési feltételeinek biztosítása a D.” projekthez az intézményfejlesztés és a vállalati együttműködés feltételeit megalapozó megvalósíthatósági tanulmány kidolgozását, klaszter arculattervezést és web portál létrehozását, képzési modulok kidolgozását, vezetői tréning megszervezését és végrehajtását rendelte meg az I. rendű alperestől. Az egyes részfeladatok megvalósítása érdekében az I. rendű alperes a C. Bt.-vel, a felperessel, illetve az N. Bt.-vel kötött szerződést. A felperes

az általa készített megvalósíthatósági tanulmányt 2004. szeptember 30. napjáig az I. rendű alperes rendelkezésére bocsátotta, aki 2004. október 6. napján és 2004. november 22. napján összesen 1.250.000 forint díjazást fizetett ki a részére. A Városi Bíróság 10. sorszámú ítéletében - amelyet a Megyei Bíróság 2. sorszámú ítéletével helybenhagyott - megállapította, hogy a felperes szerződéses kötelezettségeit hibásan teljesítette, ezért 312.500 forint és járulékai visszafizetésére kötelezte.

2004. december 29. napján a felperes a projekt menedzsment szerződéstől elállt, és a jogvédett alapból való részesedése felének kifizetését kérte.

Az I. rendű alperes a megvalósíthatósági tanulmányt végül az N. Bt.-től rendelte meg, és a dr. B. G. által készített megvalósíthatósági tanulmányért 3.250.000 forintot fizetett. A klaszter szervezéséhez szükséges adatbázis rendelkezésre bocsátásért a IV. rendű alperesnek 4.370.000 forintot teljesített, a C. Bt.-nek 750.000 forint díjazást fizetett, a web portál kialakításához és az arculatterv elkészítéséhez szükséges szakmai segítségnyújtásért az I. C. Kft.-nek 1.000.000 forint díjazást, míg a T.-F. Kft.-nek a képzési tematika kidolgozásáért, a képzés lebonyolításáért 10.500.000 forint díjat fizetett meg. IV. rendű alperes részéről az I. rendű alperesnek összesen 21.625.000 forint kifizetése történt meg.

A Városi Bíróság a II. rendű alperessel szemben B...../2010. számon a Btk.329/A.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő szerzői jogok megsértése vétsége miatt indult büntetőperben a 2011. december 22. napján jogerőre emelkedett 25. sorszámú ítéletével a II. rendű alperest felmentette. Megállapította, hogy a XXXX-1111. nyilvántartási számú pályázatot a II. rendű alperestől elkülönülő közhasznú társaság, a IV. rendű alperes nyújtotta be, és olyan bizonyíték nem merült fel, hogy a pályázatban átvett egy fél A/4 oldalnyi szövegrészt a II. rendű alperes szerepeltette volna a pályázati dokumentációban.

A felperes módosított keresetét arra alapította, hogy a játék- és taneszköz fejlesztés koncepciója a szerzői körtől származik, és az I-II. rendű alperes közvetítésével került a IV. rendű alpereshez. A fejlesztési koncepciót az I. és a IV. rendű alperes jogosulatlanul használta fel, ezen túlmenően a IV. rendű alperes által benyújtott nyertes pályázat a szerzői mű egyes részleteit szó szerint tartalmazza. A pályázat a szerzői mű átdolgozása, a szerzői műben jelentő fejlesztési koncepciónak a pályázati kiíráshoz igazodó részletezése. A nyertes pályázat megvalósítása során az alperesek saját részvételük feltüntetésével létrehozták a www.....hu címen elérhető web oldalt, amellyel a teljes koncepciót, a játék- és taneszköz-stratégiát kisajátították. Álláspontja szerint az alperesek megsértették a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szjt.) 12.§-ának (1) bekezdésében és 16.§-ának (1) bekezdésében, valamint a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tpvt.) 35.§-ában foglaltakat. Kérte ezért a jogsértés megtörténtének megállapítását, az alpereseknek a jogsértés abbahagyására és a további jogsértéstől való tartózkodásra, illetve elégtétel adására kötelezését, továbbá elsődlegesen egyetemlegesen 8.466.667

forintban, és ennek 2005. május 1. napjától járó kamataiban való marasztalását, míg másodlagosan a IV. rendű alperesnek 2.333.330 forintban és kamataiban, az I. és II. rendű alpereseknek egyetemlegesen 6.133.333 forintban és kamataiban való marasztalását a jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítése címén. Általános kártérítésként az alpereseket egyetemlegesen 10.000.000 forint megfizetésére kötelezését kérte, arra alapítottnak, hogy magatartásuk miatt hiúsult meg a klaszter menedzsment szerződés alapján létrehozni tervezett közös cégalapítás. Az általános kártérítésre irányuló igény jogcímeiként a Ptk.86-87.§-aira is hivatkozott.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték, tagadva, hogy az általuk nem ismert szerzői jogvédelemben részesült műveket jogosulatlanul felhasználták volna. Az I-II. rendű alperesek utaltak arra is, hogy náluk elért gazdagodás fel sem merülhet, mert az eredetileg tervezett 15.210.000 forint projekt költséggel szemben a projekt megvalósítása ténylegesen 16.900.000 forint költséggel történt. A IV. rendű alperes a felperesi igények elévülésére is hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy a IV. rendű alperes azzal, hogy a decentralizált térség- és település-felzárkóztatási célú önkormányzat támogatásának elnyerése céljából készített „Játék- és Taneszköz Klaszter a D.” tárgyú XXXX-1111. pályázatának hét A/4 oldal terjedelemben szerzői alkotásnak minősülő részében a felperes, D. I. és dr. K. V. J. szerzőtársak „Előterjesztés a nemzeti játék- és taneszköz-stratégia kimunkálásához” című, az A. Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület által YYY-2222 azonosító szám alatt nyilvántartásba vett irodalmi műből fél A/4 oldalnyi terjedelmű szövegrészt - az idézés szabályainak betartása nélkül - a szerzőtársak felhasználási engedélye nélkül átvett, megsértette a szerzőtársak szerzői jogát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította, és a felperest marasztalta az elsőfokú eljárás költségeiben.

Határozatának indokolása szerint a projekt menedzsmentszerződés, illetve az ahhoz kapcsolódó vállalkozási szerződések egyike sem minősíthető az Szjt. 42.§-a szerinti felhasználási szerződésnek, és a szerződésben részes I-II. rendű alpereseknek a szerződésből nem keletkezett közvetlen fizetési kötelezettsége a felperes irányába. A Szerzői Jogi Szakértői Testület szakvéleménye alapján megállapította, hogy a XXXX-1111. számú pályázat szövegében felhasználásra került a szerzői jogi védelem hatálya alá tartozó „előterjesztés”-ben szereplő szövegrész, amely a ténylegesen felhasznált műrészlet terjedelmétől függetlenül - a kilencven oldalas pályaműből hét A/4 oldalnyi szerzői alkotásban fél A/4 oldalnyi terjedelmű szövegrész - jogsértő, így helye van a jogsértések megtörténte megállapításának. A szerzői művet jogosulatlanul felhasználó IV. rendű alperessel szemben a felperes a szerzői díjnak megfelelő összegű gazdagodás visszatérítésére tarthatott igényt az Szjt. 94.§ (1) bekezdésének e) pontja alapján. A IV. rendű alperes azonban az elnyert vissza nem térítendő támogatást meghaladó kifizetést teljesített az I. rendű alperesnek, melyhez képest még a neki az I. rendű alperestől járó összegre tekintettel sem állapítható meg a szerző vagyoni igényének legalsó határát jelentő elmaradt jogdíjat meghaladó gazdagodása. Utalt a Szerzői Jogi Szakértői Testület szakértői véleményére is, mely szerint a gyakorlatilag az

idézés mértékén belül maradó, elenyésző mértékű, engedély nélküli felhasználásra figyelemmel a műrésztlet felhasználásával kapcsolatos jogdíj nem számszerűsíthető, azzal, hogy amennyiben a szerző az idézés szabályait betartotta volna, jogdíjfizetési kötelezettsége sem keletkezett volna. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság az Szt. 94.§ (1) bekezdés e) pontja szerinti jogkövetkezményt nem alkalmazta. Miután a jogsértés egyszeri magatartással 2004. év során valósult meg, és az azóta eltelt hosszabb időszakban újabb szerzői jogsértésre a perbeli szerzői mű vonatkozásában nem került sor, az Szt. 94.§ (1) bekezdés b) pontja szerinti jogkövetkezmény alkalmazását sem találta szükségesnek és célravezetőnek. A pályázat benyújtásával a jogsértés nem kapott nyilvánosságot, ezért nem találta indokoltnak a nyilvánosság biztosításával az Szt. 94.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti elégtételadást sem. Hangsúlyozta, hogy a szerzői műben megjelenő ötlet, elgondolás (konceptió) az Szt. 1.§-ának (6) bekezdése alapján nem tárgya a szerzői jogi védelemnek, és miután hiányzik a társadalmilag széles körben való felhasználhatóság, mint törvényi feltétel, a Ptk.86.§-a (3) bekezdésének alkalmazása sem jöhet szóba. A felperes az üzleti titokhoz, mint a személyhez fűződő joga megsértéséhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását az üzleti titok egyéb fogalmi elemeinek való megfelelés esetében sem kérhetné, mert a szükséges titokvédelmi intézkedéseket nem tette meg. A Tpt. 25.§-ára alapított kereseti kérelmet a törvényben meghatározott szubjektív, illetve objektív határidőn túli érvényesítés miatt az elsőfokú bíróság érdemi vizsgálat nélkül utasította el. Az Szt. 94.§ (2) bekezdésének alkalmazására és az alpereseknek kártérítésben való marasztalására a IV. rendű alperes esetében elvülésre figyelemmel, míg az I-II. rendű alperesekkel szemben pedig arra tekintettel nem látott lehetőséget, hogy terhükre a szellemi alkotás védelmére vonatkozó jog megsértését, illetve üzleti titoksértést nem állapított meg, így nem volt részükről olyan jogsértés, amellyel oksági kapcsolatban keletkezhett volna a felperesnél vagyoni, illetve nem vagyoni kár. Utalt arra is, hogy az irodalmi műben megfogalmazott koncepció jövőbeli megvalósulását a perbeli jogviszonyok megszüntetése nem hiúsíthatta meg, amit az a tény is mutat, hogy a felperes és szerzőtársai 2005. évet követően más lehetséges támogatók után néztek.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása érdekében a felperes fellebbezett. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az I. és II. rendű alperesekkel szemben is állapítsa meg a jogsértés megtörténtét, valamennyi alperest kötelezze a jogsértés abbahagyására, és a további jogsértéstől való tartózkodásra, ezen belül a játék- és taneszköz klaszter web oldalának eltávolítására, és a klaszter megszüntetésére; egyetemlegesen kötelezze az I-II. rendű alpereseket 8.466.667 forint, a IV. rendű alperest 2.306.667 forint jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítésére, ezen összegek 2005. május 1. napjától járó késedelmi kamatával együtt; egyetemlegesen kötelezze az I-II. rendű alpereseket a jogsértéssel okozott kárt megtérítéseként 10.000.000 forint általános kártérítés, és ennek 2005. május 1. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére, továbbá marasztalja az alpereseket perköltségben. A fellebbezésben foglaltak szerint a szerzői mű TTFC pályázatban felhasznált részleteit az I-II. rendű alperesek adták át a IV. rendű alperes részére, így nem pusztán a IV. rendű alperes, hanem az I-II. rendű alperesek terhére is

megállapítható a jogsértés elkövetése, és valamennyi alperessel szemben helye van a keresettel érvényesített objektív jogkövetkezmények alkalmazásának, illetve a kártérítésben marasztalásnak. Hangsúlyozta, hogy a pályázatban önálló szerzői műnek minősíthető hét oldal nem független az általa létrehozott szerzői műtől, hanem annak továbbgondolása, feldolgozása és részletezése. Az Szjt. 94.§-ának e) pontja szerinti jogkövetkezmény alkalmazása pedig a jogsértés megállapítása esetén nem mellőzhető arra hivatkozással, hogy egy rövid terjedelmű rész átvétele történt meg. Az elért gazdagodás összegével kapcsolatosan hivatkozott arra, hogy a közbeszerzési eljárás eredményeként az I. és IV. rendű alperesek között 2004. július 1. napján megkötött szerződés nem tartalmazott adatbázis és klaszter szervezés feladatát, és ezekre vonatkozó költséget, ezért az I. rendű alperes előadása szerint e címen a IV. rendű alperesnek kifizetett összeg kizárólag a pályázattal összefüggő bevételeknek számít. A IV. rendű alperesnél tehát 3.460.000 forint gazdagodás állapítható meg, amelynek kétharmad részét, 2.306.667 forintot visszatéríteni köteles. Az általános kártérítés kapcsán utalt arra, hogy a szerzői díj szerződésben kikötött 30.000.000 forintos értéke a perben beszerzett szakvéleményre is figyelemmel nem tekinthető túlzott mértékűnek. A jogsértéssel elért gazdagodás megtérítéseként öt megillető összeg azonban nem nyújt fedezetet a projekt menedzsment szerződésben meghatározott 30.000.000 forintos érték - mint elmaradt szerzői díj - reájutó, és engedményezés folytán megszerzett 20.000.000 forintos részére. Az általános kártérítés összegét ezért a jogsértéssel elért gazdagodáson felül elmaradt szerzői díjként meghatározható 8.073.333 forintos összeg, valamint az alperesi magatartásokra tekintettel megíúsult további megbízásokból származó egyéb elmaradt bevételek ellentételezéseként 10.000.000 forintban jelölte meg. Nem értett egyet az elsőfokú ítélet azon megállapításával sem, amely szerint a szerzői tanulmányában megjelenő koncepció esetén hiányzik a társadalmilag széles körben való felhasználhatóság, így a koncepció nem tartozik a Ptk. 86.§-a (3) bekezdése szerinti védelmi körbe. A játék- és taneszköz-stratégia országos szintű megvalósulása ugyanis a teljes országos oktatási rendszert érintette volna.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállást helyesen állapította meg, és abból helytálló jogi következtetések levonása után érdemben is megalapozott döntést hozott. A másodfokú bíróság egyetértett az általa kifejtett jogi indokokkal is, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése és 254.§-ának (3) bekezdése alapján, annak helytálló indokaira utalással hagyta helyben.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság az ügyben korábban meghozott jogerős ítéletet hatályon kívül helyező Pfv.VIII.21.428/2009/16. számú végzésében úgy foglalt állást, hogy a XXX-111. számú pályamű (Játék és taneszköz klaszter a D.) és a felperesi tanulmány (Előterjesztés a nemzeti játék- és taneszköz stratégia kimunkálásához) koncepcionális és tartalmi azonosságának, illetve

különbözőségének megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a perben eljáró bíróságok nem rendelkeztek, ezért a megismételt eljárásra előírta szakvélemény beszerzését. Az elsőfokú bíróság által kirendelt Szerzői Jogi Szakértői Testület mindkét művet megvizsgálta, és megállapította, hogy mind a pályaműben, mind pedig a felperesi tanulmányban - amelynek nyilvántartásba vétele során az A. Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület a 2011. április 11. napján kelt, és 17. sorszám alatt csatolt irat szerint a műfaj tekintetében minősítő tevékenységet nem végzett, a mű egyéni, eredeti jellegét, azaz a szerzői jogi védelem fennállásának feltételeit nem vizsgálta - azonos koncepció jelenik meg. Az Szjt. 1.§-ának (6) bekezdése szerint azonban valamely ötlet, elgondolás, eljárás, működési módszer vagy matematikai művelet nem lehet tárgya a szerzői jogi védelemnek. A szakértői testület kiemelte, hogy egy adott ötletet, elgondolást minden szerzőnek jogában áll saját műve témájává tenni, és abból saját egyéni, eredeti alkotását létrehozni. A pályaműben és a felperesi tanulmányban megjelenő azonos koncepció tehát önmagában szerzői jogilag nem védett, az ötlet, koncepció és elképzelés díjazása kívül esik a szerzői jogi felhasználás körén.

A felperes és szerzőtársai tanulmányában megjelenő koncepció átdolgozásával tehát az alperesek a szerzői jogi törvény hatálya alá tartozó jogsértést nem követtek el, ezért ezzel összefüggésben az Szjt. 94.§-ának (1) és (2) bekezdésében írt jogkövetkezmények alkalmazásának nem volt helye.

Jogsértést az elsőfokú bíróság csupán abban a tekintetben állapított meg, hogy a pályamű pályázati adatlap című részének 10. pontjában a felperesi tanulmányból átvett, egy A/4-es oldal felét kitevő szövegrész szerepel. Miután a szerzők az Szjt. 18.§-a szerinti engedélyt a mű felhasználásához nem adták meg, e tekintetben megvalósult a szerzői mű engedély nélküli felhasználása. Kiemelte ugyanakkor a szakértői testület, hogy az engedély nélküli felhasználás terjedelme elenyésző mértékű, gyakorlatilag az idézés mértékén belül marad, és az ilyen típusú felhasználásra nem is szokás felhasználási szerződést kötni. Amennyiben a pályamű szerzője az idézés szabályainak betartásával jár el, jogdíjfizetési kötelezettség sem keletkezett volna. A Szerzői Jogi Szakértői Testület a műrészlet felhasználásával kapcsolatos jogdíjat számszerűsíteni nem tudta, utalva ezzel kapcsolatosan arra is, hogy az átvett szövegrészek szerzői jogi oldalról ugyan jogsértőek, de a pályamű egészét szerzői jogi értelemben nem befolyásolták, az az átvett és idézésként nem jelzett részek nélkül is önálló szerzői műnek minősülhet. Az átvett részek alapján a testület nem látta indokoltnak az Szjt. 91.§-a (1) bekezdésének e) pontja szerinti igényt. Mindebből következően helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a IV. rendű alperessel szemben - aki pályaművében szerepeltette a felperes és szerzőtársai tanulmányának részletét - a jogsértés elkövetésének tényét megállapította, a szakértői testület véleményére is figyelemmel azonban a további jogkövetkezmények alkalmazását mellőzte.

Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával is, hogy a Ptk. 86.§-a (3) bekezdésének rendelkezéseit figyelembe venni nem lehetett. A felperes és szerzőtársai tanulmányában megjelenő, a hazai játék- és taneszköz

gyártás fejlesztésére tett javaslatok - ideértve a célok megvalósításának alapfeltételeit, az intézményrendszer kialakítását, szervezeti, működési elgondolásokat - nem tekinthetők a társadalom széles köre, illetve bárki számára hasznos módon alkalmazható szellemi alkotásnak.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperesek részére ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget fizetni. Ennek összegét a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§-a (2) bekezdésének a) és b) pontja, valamint (5) és (6) bekezdése alapján a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állapította meg. A felperes személyes költségmentességben részesült, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (1) bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli.

Pécs, 2014. szeptember 11.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Kutasi Tünde s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró

A kiadmány hitelül: